

asukas

1/2026

SIVAKAN ASUKKAILLE

KULTTUURIVUOSI 2026

Musiikkiteatteri
harrastuksena

Sivakalle tulossa hiilitiekartta

Uusi hallitus esittäytyy

English
summary
Pages 30–31

Sivakka
Koteja Oulussa.

Asukas-lehti tiedottaa ajankohtaisista asioista ja tapahtumista Sivakan asukkaille.

Lehti ilmestyy kolme kertaa vuodessa.

Julkaisija

Sivakka-yhtymä Oy
Myllytullinkatu 4
90130 Oulu

Puh. 08 3148 190
Soittaminen maksaa normaalipuhelun verran (mpm/pvm)

asiakaspalvelu@sivakka.fi
sivakka.fi

Päätoimittaja
Raimo Hätälä

Toimitusneuvosto
Jouni Haapaniemi
Jouni Hautamäki
Marko Kaakkuriniemi
Jenni Kaihua
Hannele Lamusuo
Aleksi Myllykangas
Maritta Schavikin

Ulkoasu ja taitto
Minna Hentilä
Greystone Oy

Valokuvat
Harri Tarvainen
Verner Savukoski

Painopaikka
Pohjolan Palvelut Oy, Oulu

- 3 Pääkirjoitus
Raimo Hätälä, toimitusjohtaja
- 4 Musiikkiteatterista iloa ja mielen rauhaa
- 6 Hartaanselkä valokuvaajan kohteena
- 8 Saunalautalla mellevä tunnelma
- 10 Teatteripukujen taikaa
- 12 Kävelykierroksella hautausmaalla
- 13 Asukastoiminta on vaikuttamista
- 14 Vesilaskutuksen muutos
- 14 Arviointi parantaa kiinteistönhoidon laatua
- 15 Asukastoimijat teatterissa
- 16 Hiilitiekartalla päästöt pienemmiksi
- 17 Kodinkoneita kiertoon
- 18 Lajittelu helpottaa arkea
- 20 Vuokrapalstalta omaa satoa
- 23 Suunnittele Sivakalle oma kuosi
- 24 Sivakan uusi hallitus esittäytyy
- 27 Tapahtunutta
- 28 Herkkuja pöytään: Tomaattinen silakkavuoka
- 30 English summary

Pieni vaihtuvuus hyödyttää kaikkia

Oulun Sivakka on kulkenut viime vuodet taloudellisesti vakaata tietä. Yhtiön talous on kehittynyt suunnitelmallisesti, ja toiminnan perusta on kunnossa. Tämä ei ole itsestäänselvyys aikana, jolloin rakennuskustannukset ovat nousseet, energian hinta on heitellyt ja yleinen taloudellinen epävarmuus on koetellut monia toimialoja. Sivakassa on tehty pitkäjänteistä työtä sen eteen, että yhtiö pystyy huolehtimaan kiinteistöistään, kehittämään palveluitaan ja samalla pitämään vuokrat kohtuullisina.

Kaikien tämän seurauksena asukkaiden vaihtuvuus Sivakan asunnoissa on pienentynyt monen vuoden ajan.

Asukkaamme pysyvät, ja monet heistä ovat asuneet samassa kodissaan vuosia, jotkut vuosikymmeniä. Tämä kertoo enemmän kuin mikään markkinointilause: Sivakan asunnot vastaavat asukkaiden todellisiin tarpeisiin. Sijainti on oikea, asunnon koko on sopiva, talo tuntuu turvalliselta ja kodin-omaiselta. Silloin ei ole syytä lähteä.

Pieni vaihtuvuus on myös taloudellisesti tärkeää. Kun asunnot pysyvät asuttuina ja kunnossapito voidaan suunnitella ennakoivasti, syntyy vakaus, joka hyödyttää sekä asukkaita että yhtiötä. Jokainen tyhjä asunto ja jokainen muutto maksaa. Siksi tyytyväinen asukas ei ole vain inhimillinen tavoite, vaan myös järkevää yhtiöpolitiikkaa.

Asumisen tukiin viime aikoina tehdyt leikkaukset ovat heikentäneet monien pienituloisten kotitalouksien maksukykyä. Kun asumistuki pienenee, vuokran osuus tuloista kasvaa, mikä voi johtaa ahdinkoon kuun loppussa. Tämä koskee erityisesti yksinasuvia, eläkeläisiä ja työttömiä, joita kaikkia asuu Sivakan asunnoissa.

Juuri tässä tilanteessa Sivakan vuokratason merkitys korostuu entisestään. Sivakan vuokrat ovat Suomen kymmenen suurimman kaupungin edullisimmat. Se ei ole sattumaa, vaan tietoinen valinta ja osa yhtiön kantamaa sosiaalista vastuuta. Kohtuullinen vuokra on konkreettisin tapa, jolla Sivakka osoittaa seisovansa asukkaitensa rinnalla myös silloin, kun muu yhteiskunta kiristää otettaan.

Edullinen asuminen ei tarkoita huonoa asumista. Sivakka panostaa jatkuvasti kiinteistöjen kuntoon, viihtyisyyteen ja asukaspalveluihin. Tavoite on, että jokainen asukas voi kokea kotinsa laadukkaaksi riippumatta siitä, kuinka pieni hänen kukkaronsa on. Tämä on Sivakan ydin: ihmisarvoinen koti kaikille asukkaillemme.

Raimo Hätälä
toimitusjohtaja

Asukas-lehdessä esitellään tämän vuoden aikana oululaista kulttuuria monimuotoisesti ja asukaslähtöisesti. Vietämme siis Oulun kulttuuripääkaupunkivuotta 2026 sivakkalaisittain. Kerromme kulttuurin, taiteen ja vapaa-ajan harrastuksista. Olemme mukana asukasyhteisöjen omintakeisissa hetkissä ja Sivakan järjestämissä asukastapahtumissa.

Tunteita, luovuutta ja paineen purkua

Jussi Puuperälle musiikkiteatteriharrastus on arjen paineiden poistamista, mukavaa seuraa, luovuutta ja hienoja tunteita, joita ei arjessa kohtaa.

Musikaalisessa harrastajateatteriperheessä kasvanut **Jussi Puuperä** muistaa isänsä soittaneen aina kitaraa, näytelleen ja laulaneen kuorossa. Myös hänen isovanhempansa näyttelivät vuosikymmeniä. Äitikin on kuoroihmisiä ja innostui äskettäin musiikkiteatterista.

– Itse solahdin musiikkiteatteriin sattumalta. Äitini oli antanut puhelinnumeroni, kun häneltä kyseltiin, tunsiko hän ketään basistia teatterin orkesteriin. Kun ohjaaja-käsi-

kirjoittaja **Juha Pörhölä** soitti, olin aika ihmeissäni, mutta suostuin heti mukaan.

Jussi liittyi **Kaija Isojämsän** ja Pörhölän vetämään musiikkiteatteri Musteriaan, joka aiemmin tunnettiin Haukiputaan Työväen Näyttämönä. Jussi sanoo, että lupautui ujo-na poikana vain soittamaan, mutta kahden esityskauden jälkeen hänen roolinsa alkoi kasvaa.

Nyt takana on kymmenen vuotta soitajana, laulajana ja jo useita vuosia myös

näyttelijänä. Kaikki kolme osa-aluetta ovat sujahtaneet luontevaksi osaksi hänen harrastajauraansa.

– En ikinä unohda sitä, kun ensimmäisen kerran yleisön edessä lauloin. Koskaan en ole jännittänyt niin paljon. Se tunne oli ihan hullu, mutta ääni väristen aloitin ja annoin vain mennä, hän hymyilee.

Parhaassa porukassa

Musterian harrastajajoukossa Jussi kokee olevansa kotonaan.

– Teatterilla saan olla juuri sellainen kuin olen. Porukka on ihana. Joukosta on muodostunut toinen perheeni. Minua ei siellä hetkeäkään stressaa.

Harjoittelun ohessa Jussi kuuntelee mielellään puheliaan joukon tarinoita, koettuja tunteita ja erilaisia persoonia.

– Itse en paljon puhele, mutta kuuntelen mielelläni. Moni turvautuu tiukan paikan tullen minuun. Olen kai joskus heille henkinen turva. Ehkä he hakevat minusta rauhallisuutta, kun sellainen olen luonteeltani.

Paineet pois

Paineen purku arjesta on yksi isoista syistä, miksi musiikkiteatteri häntä viehättää. Sen ohessa, että siellä hän myös saa soittaa.

– Teatteri on minulle rauhoittumispaikka. Pääsen karkuun arkea ja saan tehdä jotain, mikä on minulle ihan omaa. Siellä saan purkaa stressiä ja päästää esiin oman luovan pölyyteni.

Esitysten tuomaa tunnetilaa Jussin on vaikea selittää sanoin, mutta jotain suurta ja merkityksellistä se on.

– Esiintyminen on mahtavaa. Nautin siitä jännityksestä, joka ennen lavalle astumista aina on. Ensimmäisten vuorosanojen jälkeen kaikki jännitys laukeaa. Siitä alkaa jonkinlainen flow-tila. Kun asiat menevät kuten on harjoiteltu, tulee kotoisa, upea, jopa leijuva olotila.

Kokemus, kun saa yleisön nauramaan, itkemään tai musiikkiin mukaan, kertoo, että esitys on onnistunut. Eikä se – onnistumisen tunne – ole pieni.

Musterian musikaalit sijoittuvat usein Perämeren rannikon historiaan ja elämään, Jussin kotimaisemiin. Esitysten laulut ovat pääosin Juha Pörhölän ja Kaija Isojämsän käsialaa.

– En osaa sen kummemmin sanoa, miten ne minuun vaikuttavat. Mutta esimerkiksi Haukiputaan tunnusbiisiksi muodostunut Kolmen hauen laulu on minusta hieno, vaikka sitä on soitettu ja laulettu ihan kyllästy-miseen asti.

Tärkeämpää Jussille on se, että Pörhölä käsikirjoittaa näytelmiä, joiden hahmoissa on myös jotain roolia esittävän näyttelijän omasta persoonasta.

– Viimeisimmän Loilottaja-musikaalin hahmo oli ihan minua itseäni, ensimmäisen pääroolinsa tehnyt Jussi toteaa.

Musteria vie aikaa, muttei rahaa.

– Saan olla mukana hienossa harrastuksessa 40 euron jäsenmaksulla vuodessa. Sen lisäksi tulee satunnainen kahvipakettimaksu, jonka jokainen meistä silloin tällöin maksaa.

Sitouttava harrastus

Jos harrastajateatteri antaakin paljon, se myös vaatii aikaa ja sitoutumista. Esityksiä on noin kymmenen. Esityskautta varten harjoitellaan kuukausia pari kertaa viikossa, esitysten lähestyessä useamminkin. Jokainen harrastaja sitoutuu tiimiin, olemaan osa joukkoa, joka muodostaa musikaalin kokonaisuuden.

Kaikki tähtää siihen, että laulu soi kauniisti moniäänisenä, soitto soljuu, tanssireografiat sujuvat ja jokaisen rooli on hiottu tukemaan näytelmän mielenmaisemaa. Yleisöä varten, yleisön viihdyttämiseksi ja iloksi.

– Harjoituksissa tehdään valtava työ. Minulle haasteet tarkoittavat sitä, että aletaan vaan toimia. Siten hankaluudet ylitetään. Vaikeinta minulle on aina sovittaa soittaminen ja laulaminen yhteen, sitä ei aivot heti sulata, mutta pikkujulijaa kaikki alkaa sujua.

Esitysten lisäksi harrastajat myös kantavat soittimet, rekvisiitan ja lavasteet itse esiintymispaikoille ja sieltä pois. Jussi on

Harrastajateattereita Oulun seudulla

- Teatteri Neliapila (Oulu)
- Oulunsuun Näyttämö (Oulu)
- Nurkkanäyttämö, (Haukipudas)
- Teatteri Henkireikä, (li) kansalaisopiston näytelmäpiiri
- Teatteri Cappas, (Kiiminki)
- Oulu-opiston muut teatteriryhmät
- Nuorisoseurojen kesäteatterit
- Oulun Ylioppilasteatteri (koe-esiintymisten kautta)
- Oulun Työväen Näyttämö (hakujen kautta)

vahva roudari joukossa. Hän sanoo, että on mielellään mukana kaikessa.

– Tykkään olla avuksi.

Basistiksi yläasteella

Soittaminen on kuulunut Jussin harrastuksiin lapsesta asti. Yläasteikäisenä hän ja muutamat luokkatoverit perustivat bändin, joka soitti heavycovereita.

– Minusta tuli basisti, koska kukaan muu ei sitä roolia halunnut, hän nauraa.

Yläasteiset tekivät muutaman keikan, mutta esiintyminen tuli paremmin tutuksi myöhemmin, kun nuoret miehet perustivat Haukipudas-bändin, joka soitti suomirockia.

Musterian orkesteri Basebeat riittää nyt. Teatterijoukko myös esiintyy ja konserttoi pyydettyään sekä tarjoaa pikkujouluesityksiä rahoittaakseen toimintaansa. Viime kesänä Basebeat säesti SOLO ry:n 50-vuotiskonsertin, jossa Musterialla oli omaakin ohjelmaa. Suomessa levyttävien ja esittävien solistien, muusikkojen ja kapellimestarien yhdistyksen juhlakonsertilla oli Jussille iso merkitys.

– Konsertin eteen piti tehdä ihan hirveästi työtä. Harjoittelin pari tuntia joka päivä, että opin hurjan määrän biisejä. Konsertti oli hieno kokemus. Sain siitä valtavan itseluottamuspiikin muusikkona. Tiedän nyt, että pystyn soittamaan melkein mitä vain, Jussi Puuperä sanoo. 🏠

Musiikkiteatteri Musterian joukko harjoittelemassa seuraavaa esitystään.

Samuli kaappaa tunnelmia valokuvuihin

Samuli Penttilälle valokuvaus on rakas harrastus. Valokuvuihinsa hän haluaa vangita erilaisia tunnelmia. Maisemat ovat hänelle tärkeintä, ihmiset ovat kuvissa usein vain taustalla olevia varjokuvia.

Samuli Penttilä on valokuvannut niin kauan kuin hänellä on ollut älypuhelin. Hän kuvaa kameran kanssa kulkemista elämäntapaharrastukseksi.

– En tavoittele uutta uraa, vaan lähdän kuvaamaan, kun haluan rentoutua, saada vastapainoa työlle ja ulkoilla.

Samuli kertoo, että hän haluaa vangita kuviin suomalaista ja pohjoismaista hiljaisuutta.

– Kenties niissä on melankoliaakin. Kuvaan kaupungin ja luonnon kohtaamista ja niiden tunnelmia. Hartaanselkä on ehdottomasti lempipaikkani, siellä on kaikki, tuiralainen Samuli sanoo.

Sumu saa Samulin helposti liikkeelle. Sumu luo aina hetkiä, joita Samuli kuviinsa tavoittelee. Tunnelmasta taas kehräytyy tarina, jonka jokainen katsoja saa itse hahmottaa.

Kännykkä on saanut väistyä digikameran tieltä, jonka Samuli hankki puoli vuotta sitten.

– Pokkarissa on kiinteä objektiivi ja järjestelmäkameran ominaisuuksia. Se on pienikokoinen ja siksi helppo pitää mukana. Kamera maksoi 400 euroa, joten on varsin edullinen verrattuna järjestelmäkameraan.

Oma tapa syntyä kuvassa

Oma tapa kuvata, oma ilmaisu syntyy kuvassa. Mieli työstää maisemasta tiettyä asetelmaa, mutta aina se ei tunnu löytyvän.

– Kotona sitten tietokoneella saatan huomata, että tuossahan se on, vaikka kameran kautta katsoessa tuntuikin, ettei mikään onnistunut.

Samuli käsittelee kuvia. Editointi on hänestä mukavaa.

– Joskus lisään väriä tai varjoa, joskus editointia ei tarvitse lainkaan. Tuurilla voi saada kuvan yhdellä klikkauksella, mutta pääsääntöisesti otan kuvia paljon.

Kuvia kenties esille enemmän

Samuli julkaisee kuvia Instagramissa, jossa hänellä on seuraajia ulkomaita myöten.

– Siellä on myös samankaltaisten verkosto, jossa käyn paljon mukavia keskusteluja kuvaamisesta.

Äskettäin Sivakan Valtatien kiinteistön kerhotilassa järjestettiin asukkaiden käsi-

työtaitojen näyttely. Mukana oli monenlaista kädentaitoa, myös Samulin valokuvia.

– Oli hieno hetki nähdä kuvat fyysisesti seinällä. Tähän asti olen katsellut tuotoksiani vain digitaalisena. Tuli vähän sellainen kipinä, että olisi ehkä kiva saada kuvia enemmänkin esille fyysisinä valokuvina. Kenties niitä voisi myydäkin. Katsotaan nyt.

Vinkit valokuvaamiseen

Valokuvaamiseen on helppo hurahtaa, eikä siihen tarvita kuin älypuhelin. Editointiinkin on saatavilla ilmaisohjelmia. Jos kuvaaminen kiehtoo, ei muuta kuin ulos ja kuvaamaan.

– Epäonnistumisia tulee paljon, mutta pian oppii huomaamaan, miten hyödyntää valoa ja kameran toimintoja. Parhaan opin saa kuvaamalla ja kokeilemalla.

Samulille tukena on ollut myös internet, josta hän on ammentanut tietoa.

– Kannattaa myös mennä vaikeisiin oloihin. Itse olen oppinut eniten huonoissa valoloissa, kun olen joutunut etsimään valotukseen apuvälineitä puhelimesta.

Harmaa sää on Samulin mielestä hyvä keli kuvata eikä auringonlaskua aina kannata vangita täysin kirkkaalla kelillä. 🏠

Samuli Penttilää sumuinen kaupunki viehättää.

Tuiran Valtatien kerhotilan asukkaiden kädentöiden näyttelyn antia.

Sauna ja avanto – kulttuuriamme parhaimmillaan

Aurinko säkenöi jään pinnasta, puut ovat verhoutuneet kauneimpaan lumivaippaansa. On tyyni helmikuinen päivä. Mikäpä tähän maisemaan ja talven tunnelmaan paremmin sopisi kuin sauna, avantouinti ja hyväntuuliset ihmiset.

Brasiliasta kotoisin oleva
Zuselane Lihavainen vilvoitteli
saunomisen välissä
pakkashangella.

Koivurannan saunalautalla löylyttelee tyytyväisiä ihmisiä, joista moni pulahtaa avantoon. Osa ensimmäistä kertaa, osa jo tottuneesti. Saunassa jotkut juttelevat, toiset ovat hiljaa. Kukin tavallaan ja siksi hyvällä mielin.

Ollaan suomalaisen kulttuurin ytimessä aidoimmillaan. Siitä kaikki ovat yhtä mieltä. Kukapa muu kuin suomalainen nauttisi 11 asteen pakkassäästä, kuumasta löylystä, jääkylmästä avannosta ja kokemuksesta vähissä vaatteissa tuntemattomien kanssa.

Mainio aamunavaus

Tapani ja **Eemeli Hietanen** saapuivat saunalautalle heti ensimmäiseen vuoroon. He kehuivat hyviä löylyjä. Makoisat lämmöt he tiesivätkin kokevansa, sillä Koivurannan lautalla on käyty aiemminkin.

– Hieno aamunavaus, sauna ja avanto. Mahtava idea Sivakalta tarjota tällöinen asukastapahtuma, Tapani Hietanen totesi.

Hän kastautui avannossa pariin kolmeen kertaan. Lauteilla avanto oli useimpien ajatuksissa.

– En tiedä, onko käynti avannossa niin kovin mukava, mutta olo sen jälkeen on hieno, Tapani Hietanen suositteli.

Nina Turunen kävi avannossa ensimmäistä kertaa. Nilkoissa tuntui pahalta, mutta avannossa pulahtamisen jälkeen kasvot kirkastuvat hymyyn ja näytti siltä, että nuori nainen voisi lähteä lentoon.

– Nyt kyllä yllätin itsenikin, hän säteili. Uteliaisuus toi Ninan ystävineen saunalautalle.

– Mukavaa on ollut, juttuseuraakin on löytynyt. Kyllä tämä kannatti, saunan lämpöön suunnannut Turunen totesi.

Omaa aikaa

Kerttu ja **Atte Lepistö** viettivät ystävänpäivää saunoen.

– Olipa tosi kiva ja rentouttava kokemus. Mukavan lämpimät löylyt ja kaunis maisema ihailtavaksi, pariskunta kuittasi.

Nina Turunen yllätti itsensä käymällä pulahtamassa. Avannon äärellä Tapani ja Eemeli Hietanen.

Kerttu Lepistö totesi ilmoittautuneensa saunalautan vuorolle heti. Atelle asia valkeni vasta myöhemmin. Ystävänpäivän aamuksi he saivat lapsille hoitajan ja suuntasivat Värttöön.

– Otettiin vähän omaa aikaa. Emme käy oikein missään, ja nyt oli hyvä syy tulla nauttimaan.

Mahtava kokemus

Sauna ja avantouinti eivät ole outo juttu toistakymmentä vuotta Suomessa asuneelle **Zuselane Lihavaiselle**, mutta saunalautalla kokemuksesta tuli uudenlainen.

– Todella mahtavaa. Fyysisesti olo on ihana ja virkistynyt avannon jälkeen.

Zuselane Lihavainen ja sisarentyttärensä vilvoittelivat lautalla monta kertaa, koska kokivat saunan turhan kuumaksi.

Virve Eskolaa saunalautoille vetää se, että lautoilla on aina avanto.

– Hienoa, että tällöinen järjestettiin ja vielä todella edullisesti. Saunassa on sitä jotain. Lauteilla jotkut juttelevat, toiset ovat hiljaa ja kiva että kukin voi olla omalla tavallaan.

Eskola on asukastoimija ja tuntee Sivakan tapahtumatarjonnan hyvin. Jotain sinne voisi vielä lisätä.

– Jokin luontotapahtuma vaikkapa Sänginjoen Loppulassa olisi mahtava, hän heitti toiveen avantoon astellessaan. 📍

Virve Eskola (yllä) nauttii avannosta ja saunomisesta. Kerttu ja Atte Lepistön ystävänpäivä alkoi saunalautalla.

Teatteriasuissa monipuolista luovuutta

Teatteri on elämys, joka syntyy näyttelijöiden roolityöstä, lavastuksesta, valoisista, väreistä ja puvustuksesta. Katsoja näkee upeat asut, mutta ei välttämättä heti oivalla, millaista ammattitaitoa ja kekseliäisyyttä niiden tekeminen vaatii.

Johanna Hyrkäs osallistui keväällä Sivakan asukkaille tarjottuun tilaisuuteen kurkata Oulun teatterin puvuston toimintaan. Teatteriasujen taustaa ja tekotapoja esittelivät puvuston päällikkö **Annastiina Kekäläinen** ja myyntivastaava **Anne Roth**.

– Pukuja tehdään loistavalla ammattitaidolla. Nämä ovat upeita, ihasteli Johanna tutustuessaan esiintymisasuihin lähemmin esittelyn päätyttyä.

Johanna Hyrkäs fanittaa kaikenlaista taidetta, erityisesti elokuvia ja teatteria. Siksi hän halusi kuulla Oulun näyttämötaiteen taustalla tehtävästä työstä.

Asut henkivät hahmoja ja näiden luonnetta. Asut tukevat näyttelijöitä myös hahmonsa tavoittamisessa. Ennen kaikkea asut ovat osa esityksen säkenöivää taikaa.

Annastiina Kekäläisen ja Anne Rothin jouheva tarinointi sieppasi otteeseensa. Kuinka Prinsessa Ruususen äidin juhla-asun ruusukkeet on tehty puutarhan harsokankaasta. Millaisia haasteita oli koota Ihmema Ozin peltimiehen asua. Molierin Saiturissa päähenkilö puolestaan kanto muun muassa metalliketjuin somistettua asua, joka painoi yli viisi kiloa.

Fidelio-oopperassa oli väriä ja kimalletta yltäkyläisesti, yksi niistä oli keltainen urheiluasun päälle luotu näyttävä tylliunelma.

Taikahuilun fantasiaa edusti pitkä teko-nahkainen viitta, jonka taitavat ompelijat kirjoivat foliopainannan avulla näytelmän henkeen sopivaksi. Nälkämaa-näytelmän lihamekko näytti ihan kyljykseltä lihansyöneen päivineen.

Tylli on edullinen ja kevyt materiaali, foliopainannalla saadaan kankaaseen luonnetta, sävyjä, kiiltoa, metallinhohdetta ja kestävyyttä. Asujen kiinnityksissä käytetään paljon pitkiä vetoketjuja, jotta vaatteiden vaihdot onnistuvat nopeasti.

– Usein näiden asujen tekemiseen tarvitaan myös insinööritaitoja, jotta ne pysyvät kuosissa vauhdikkaissa esityksissä, Annastiina Kekäläinen kertoi.

Esityksen luonteen mukaisesta vaatetuksesta voi kertoa vaikkapa Punaisin ruusu puhkeaa kukkaan -näytelmän frakki. Koska esitys perustui sarjakuvaan, sen asuissa haettiin kaksiulotteisuutta muun muassa piirtämällä koristeet ja saumat näkyviin.

Teatteriasut syntyvät suunnittelijan pöydällä kaavoiksi, jotka puvustamon ompelijat toteuttavat. Puvuston pukija-pukuhuoltajat

taas vastaavat esityspukujen huollosta, kunnosta ja pukemisesta sekä harjoituksissa että näytöksissä. He varmistavat, että näyttelijät voivat keskittyä rooliinsa ja puvut kestävät käytössä.

– Upeita luomuksia ja miten hienoa materiaalien käyttöä. On näissä mielikuvitusta tarvittu, Johanna Hyrkäs sanoi.

Oulun teatterin ohjelmisto on kulttuuripääkaupunkivuonna runsas. Sivakan asukkaat saavat Oulun teatterin näytöksiin 10 euron alennuksen lipun hinnasta teatterin lippupisteellä. 🏠

Johanna Hyrkäs ihasteli teatterin esiintymisasuja. Näyttämöpukujen taustoista kertoivat Annastiina Kekäläinen ja Anne Roth.

Hautausmaakierroksella sodan ja rauhan sankareista kertoi Oulun seudun Oppaat ry:n Antti Pönkkö. Kuulijoina Katja (vas.), Sampo ja Saara.

Monien tarinoiden kalmisto

Oulun hautausmaa kätkee yhtä monta tarinaa kuin on muistokiveäkin. Opastella kierroksella hautakivien taustalla olevat henkilökohtalot heräävät henkiin.

Sivakan asukastapahtumien joukossa on tänä vuonna useita eriteemaisia kaupunkierroksia. Huhtikuussa 15 asukasta osallistui hautausmaakierrokselle, joka keskittyi Oulun hautausmaalle haudattujen sodan ja rauhan sankareihin.

Opas **Antti Pönkkö** vie vierasjoukon sankarihaudoille, jossa lepää 456 vainajaa. Heidän joukossaan on 16-vuotias tanskalainen Mathias Madsen. Hän tuli vapaaehtoisena Ouluun talvisodan alkaessa ja toimi lyseon vartijana. Hän kaatui jo tammikuussa 1940 kouluun osuneessa kranaatti-iskussa.

Sankarihaudassa lepää myös yksi nainen, sotilaskotisisar Aino Keränen. Hän palveli jatkosodassa tuolloisen Sallan Alakurtin sotilaskodissa. Hän haavoittui vakavasti, kun tykin ammus osui sotilaskotiin. Hän kuoli sairaalassa vammoihinsa.

Antti Pönkön tarinat vievät kuulijat kansalaissotaan, rauhan ajan merkittäviin päättäjiin, piispoihiin, sotilaisiin, silmälääkäriin ja teollisuusmieheen: Monta elämää, monta kohtaloa, arvokasta historiaa.

– On tosi kiva kuulla näitä tarinoita, toteavat **Saara** ja **Sampo**.

He kertovat kulkevasa usein hautausmaalla. Myös ulkomailta kävelymatkat suuntautuvat kalmistoihin.

– Hautausmaat ovat niin rauhallisia paikkoja, niissä on ihan omanlaisensa tunnelma. Oulun hautausmaalla voi rentoutua ja nauttia lähiluonnosta, he tuumaavat.

Myös **Katjalle** Oulun hautausmaa on rauhan paikka.

– Ei täällä voi säntäillä, hautausmaan tunnelma vaatii rauhoittumista ja kunnioittavaa käyttäytymistä.

Katja kuunteli tarinoita mielenkiinnolla. – Tuli paljon uutta tietoa ja taustaa. Kierros painottui toki sotiin, mutta iso osa historiaammehan ne ovat.

Oulun hautausmaa perustettiin 1781. Sinne on arvioitu haudatun 90 000–100 000 ihmistä. 🏠

Yhteistä hyvää asukastoiminnasta

Asukastoiminta on Sivakalle lakisääteinen velvollisuus. Asukaslähtöisyys on myös yksi Sivakan keskeisistä arvoista yhteisöllisyyden, viihtyvyyden ja turvallisuuden lisäämiseksi vuokrateloyhtiössä.

Sivakan asukastoiminnasta vastaavat **Jenni Kaihua** ja **Pinja Help** sekä yhteistyötoimikunnan ja Sivakan hallituksen asukaskäsen **Minna Tarkiainen** pohtivat yhdessä asukkaiden kanssa asukastoiminnan merkitystä ja vaikuttavuutta maaliskuussa. Asukas-lehti kokosi keskustelun keskeistä antia.

Miksi asukastoiminta kiinnostaa?

- Asukastoiminnan kautta voi olla mukana lisäämässä viihtyisyyttä, yhteisöllisyyttä ja hyvää naapuruuutta.
- Oman kiinteistönsä asioista ja ihmisistä kiinnostuneena voi olla myös yhteisen hyvän luoja.
- Asukastoiminta on hyvä keino vaikuttaa omaan asuin ympäristöönsä.

Järjestä naapurikahvit

Viime vuonna aloitetut naapurikahvit jatkuvat. Kuka tahansa asukas voi järjestää naapurikahvit erillisellä määrärahalta. Ole yhteydessä omaan isännöitsijään, jos haluat järjestää yhteiset kahvit kiinteistösi.

Millaisia hyviä kokemuksia asukastoiminnasta on?

- Yhteinen grilli-ilta toi mahdollisuuden tutustua uusiin naapureihin ja uusi asukas koki olevansa tervetullut asuin ympäristöön.
- Useamman kiinteistön alueellinen tapahtuma sai rutkasti positiivista palautetta. Sen jälkeen on suunniteltu ja toteutettu uutta toimintaa.
- Asukastapahtuman ei tarvitse olla suurta ja urauurtavaa, yhteiset kahvit naapurien kanssa voivat tuoda esiin toiveita omalle kiinteistölle sopivasta toiminnasta. Asukastoimintaa ei voi vuokranantaja tarjota, sen on lähdeittävä asukkaiden omista toiveista.
- Jos ensimmäiseen kahviteluun tulee vain muutama asukas, seuraavassa heitä voi olla jo kymmeniä.
- Yksi aktiivi voi saada aikaan virkeää toimintaa, ja oman aktiivisuutensa kautta hän voi saada mukaan muita innostuneita.
- Asukastoimintaan voi osallistua omien resurssiensa mukaan. Tarvittaessa tapahtuman toteutukseen voi pyytää isännöitsijältä tai asukasvastaavilta apua.
- Sivakka järjestää kierrätyskahveja ja vedenkulutukseen liittyvien teemailtoja. Asiateeman yhteydessä voi syntyä myös asukastoimintaa edistäviä ideoita.

Miten toimia, kun yhteistä mielipidettä ei löydy?

- Jos kerhotilaa ei ole tai tarvitaan erilaista tilaa yhteiseen toimintaan, Oulun kaupunki tarjoaa tilojaan maksuttomasti kaupunkilaisten käyttöön. Katso lisää: ouka.fi/yhteisotoiminta/maksuttomat-tilat-oululaisten-kayttoon
- Koska luovat ideat ovat asukastoiminnan ydintä, asukkailta tuleviin ideoihin kannattaa aina suhtautua rakentavasti ja kysyä niiden toteuttamismahdollisuuksista rohkeasti isännöitsijältä.
- Mielipideitä on yhtä paljon kuin ihmisiäkin. Kaikkien mielipiteitä pitää kunnioittaa.
- Kun asukastoiminnalla on selkeät, yhdessä sovitut säännöt välttyään helpommin ristiriidoilta.
- Kun toiminta ja asukasmäärärahojen käyttö on avointa, välttyään hämmennykseltä tai kiistoilta. Asukasyhdyshenkilön tai asukastoimikunnan tekemä toimintasuunnitelma antaa suuntaviivat toiminnalle. Sivakka auttaa tarvittaessa asukastiedottamisessa.
- Olisiko löydettävissä kompromissia, kaikille yhteistä mallia? Kenties kerhuhuone voitaisiin varata yhtenä iltana vain lasten käyttöön ja toisena iltana vaikkapa ikäihmisten korttipelejä varten?
- Jos ristiriitoja tulee, pyydä Sivakalta apua. Isännöitsijä tai asukasvastaavat voivat tulla etsimään yhteistä ratkaisua.
- Voisiko asukkaille tehdä kyselyn, mitä toimintaa kerhotilaa halutaan tai millainen yhteinen tapahtuma heitä kiinnostaisi? Enemmistöratkaisulla eteenpäin.

Vesilaskun eräpäivä muuttuu toukokuusta alkaen

Kulutukseen perustuvan vesilaskun aikataulu muuttuu siten, että jatkossa lasku erääntyy sen aiheutumista seuraavan kuukauden lopussa. Huhtikuun kulutuksen mukainen vesilasku erääntyy nykyisen laskutusrytmin mukaisesti kesäkuun 3.päivä. Muutos tulee voimaan siten, että toukokuun kulutus laskutetaan kesäkuussa ja lasku erääntyy kesäkuun viimeisinä päivinä.

Muutos johtuu siitä, että nykyinen laskutusmalli, jossa lasku on erääntynyt vasta sen syntykuukaudta seuraavan kuukauden jälkeisenä vuokran eräpäivänä (esimerkiksi toukokuun lasku on erääntynyt 3.7.) on näyttänyt käyttäjien mielestä sekavalta sähköisissä palveluissa MunSivakassa.

Kiinteistöhuollon laatu arvioitiin jälleen

161 asuinympäristön kiinteistöhuolto ylitti Sivakan ja sen kiinteistöhuoltokumppanien yhteisessä laatusopimuksessa asetetut tavoitteet viime vuonna.

Laadunvalvonnan avulla seurataan kiinteistöhuoltoja ja palkitaan kumppaneita Sivakan kriteerit ylittävistä kiinteistöhuolloista. Kihla-järjestelmällä valvontaa on tehty viisi vuotta, ja sen on todettu parantaneen kiinteistöhuollon laatua.

Laatusopimukset Sivakalla on RTK Palvelut Oy:n, SOL Kiinteistöpalvelut Oy:n ja Luotean Oyj:n eli entisen Lassila&Tikanojan kanssa. Viime vuonna 30 kiinteistöä tavoitti asetetun 8 500 laatupistettä, 8 kiinteistöä jäi

alle tavoiterajan. Lopuissa kohteissa kiinteistöhuolto ylitti laatuavoitteen.

– Aluehuoltohenkilömallissa meillä on mukana 199 kiinteistöä. Voimme olla tyytyväisiä siihen, että valtaosassa kohteitamme kiinteistöhuolto toimii tavoiteltua paremmin, sanoo isännöintipäällikkö **Jouni Hautamäki**.

Sivakka maksoi laadun ylittämisestä yhteensä 36 000 euroa palkkiota. Summasta on vähennetty tavoiterajan alittaneilta takaisin perityt kiinteistöhoitopalkkiot. Palkkiota saivat kaikki kolme kumppania.

– Suhteellisen pienellä rahalla voimme saavuttaa huomattavan suuria vaikutuksia kiinteistöjen arkeen, Hautamäki toteaa.

Sivakan kiinteistöhuollon laadunarviointi koostuu kolmesta osa-alueesta: isännöitsijöiden päivittäisseurannasta, kerran vuodessa tehtävästä teknisestä tarkastuksesta ja syksyisin tehtävästä asukastytyväisyystutkimuksesta.

Viime vuonna tulosten perusteella hyvin menestyneitä aluehuoltohenkilöitä olivat **Harri Tolonen** RTK-palvelut Oy:stä Haukiputaan alueelta, **Heikki Makkonen** SOL Kiinteistöpalvelut Oy:stä Kaakkurin ja Oulunsalon alueelta sekä **Osmo Kempainen** Luotea Oyj:stä Oulun keskikaupungin alueelta. Nämä aluehuoltomiehet työskentelivät kiinteistöissään koko viime vuoden tarkastelujakson. 📍

Sivakan talous on vakaata

Kevään asukastoimijoiden tilaisuudessa esillä olivat Sivakan talous- ja vastuullisuusraportti viime vuodelta. Myös kierrätyksen edistäminen herätti vilkkaan keskustelun. Tällä kertaa kevät-tapahtuma pidettiin merimaismissa Oulun teatteriravintolassa.

Vastuullisuus­päällikkö **Katriina Otsamo** esitteli Oulun Sivakan ja konsernin talousraporttia. Viime vuonna vuokra-asunnoista oli Oulun alueella runsaasti tarjontaa, asuntorakentaminen sen sijaan oli hyvin alhaisella tasolla. Sivakan talous oli vakaata.

Käyttöaste pysyi Sivakalla erinomaisena eli 98 prosentissa ja vaihtuvuus 19,7 prosentissa. Käyttöaste kasvattaa tuloja ja pienentää menoja. Pieni vaihtuvuus taas tarkoittaa, että pitkäaikaisia asukkaita on paljon eikä asuntoja ei ole pitkä aikoja tyhjillään. Näin kustannukset vähenevät, tulot ovat vakaamat ja asuinrauhakin on parempi.

– Jos käyttöaste ja vaihtuvuus eivät olisi 10 vuoden aikana parantuneet näin, vuokrat olisivat noin neljä prosenttia nykyistä korkeammat, Otsamo kertoi.

Sivakan tavoite on alentaa vaihtuvuus 15 prosenttiin, jolloin asukkaat ja yhtiö hyötyvät siitä eniten.

Vastuullisuus­päällikkö Katriina Otsamo esitteli Sivakan vastuullisuus- ja talousraporttia.

Asukastoimijoiden kevättapahtuma pidettiin tällä kertaa hotelli Lasaretin sijaan Oulun teatteriravintolassa.

Vertailussa yhdeksän suurimman kaupungin kesken Oulun vuokrat ovat selvästi edullisimmat. Vuokrat olivat viime vuonna 18,7 prosenttia alemmat kuin markkinavuokrat. Keskivuokra oli vuoden 2025 lopussa Oulun Sivakalla 11,88 euroa neliötä kuukaudessa ja Sivakka-yhtymällä 12,17 euroa kuukaudessa.

Konsernin liikevaihto oli 69 miljoonaa euroa, jossa kasvua oli vajaa kolme prosenttia.

Asukastoiminnan koordinaattorit Jenni Kaihua ja Pinja Help sekä yhteistyötoimikunnan puheenjohtaja Mika Kauppinen iloisissa tunnelmissa.

Menot laskivat kaksi miljoonaa euroa edellisvuoteen. Henkilöstökulut pienenevät, koska Remonttimyllyn henkilöstö poistui yrityskaupan takia konsernista.

Jätteiden lajittelu innosti kuulijoita keskustelemaan ja jakamaan biojätteen kierrätysvinkkejä. Moni koki, että asukkaita on vaikea innostaa lajitteluun. Sekajätteen osuus jätteestä oli viime vuonna 59 prosenttia. Siitä iso osa on biojätettä. Biojätettä kertyi 12 prosenttia. Biojätteen lajitteluun on tarkoitus kiinnittää tänä vuonna huomiota kiinteistöjen asukasilloissa.

Sivakan vastuullisuutta vertaillaan jatkossa entistä järjestelmällisemmin. Standardoidun vastuullisuusraportoinnin kautta voidaan löytää vaikuttavimmat tavat tehdä vastuullisuustyötä. Vastuullisuus tarkoittaa paitsi ilmastonmuutoksen torjuntaa ja kestävää kehitystä, myös konsernin sosiaalista ja yhteiskuntavastuuta. 📍

Hiilitiekartta tulossa

Sivakka on jo pitkään tehostanut energiatehokkuuttaan, ja tänä vuonna toimista ja seurannasta tulee entistä järjestelmällisempää. Kun energiatehokkuus paranee, myös hiilijalanjälki pienenee.

Hiilitiekartta tarkoittaa suunnitelmallista hiilijalanjäljen pienentämistä. Rakennuksissa hiilijalanjälki syntyy pitkälti energiankäytöstä. Sivakan hallitus käsittelee kevään aikana yhtiön hiilitiekarttaa. Siinä sovitaan konkreettisista toimista, joiden avulla yhtiön hiilijalanjälkeä pyritään pienentämään tulevan 10 vuoden aikana.

Rakennettu ympäristö aiheuttaa 30–40 prosenttia kokonaishiilijalanjäljestä, kertoo vastuullisuuspäällikkö **Katriina Otsamo**. Ilmastonmuutoksen hillitsemiseksi kiinteistöalan toimijoiden on siis mahdollista tehdä vielä paljon tilanteen parantamiseksi.

– Tehtävä on iso, mutta sillä mitä oikeasti teemme hiilijalanjäljen pienentämiseksi, on todella merkitystä.

Sivakka siirtyi vuonna 2022 hiilineutraalin sähkön ja lämmön käyttöön. Sivakalle tuleva kaukolämpö perustuu biomassan käyttämiseen energian lähteenä.

– Hiilineutraalin energian käyttöönoton jälkeen Sivakka-konsernissa on päästy eroon merkittävästä määrästä päästöjä ja olemme vähentäneet hiilijalanjäljestämme jo yli puolet.

Edessä on nyt vaikeampi tehtävä, koska hiilijäljen osalta merkittävintä ovat välilliset päästöt, joihin Sivakan on vaikeampi vaikuttaa tai hallita. Välillisiä päästöjä ovat muun muassa ostetut palvelut, tuotteet, rakennusmateriaalit jne.

– Teollisuudenalat kuitenkin vihertyvät koko ajan. Rakennusala tekee vahvasti toimia päästöjen vähentämiseksi. Odotettavissa on uusia innovaatioita, jotka auttavat hiilijalanjäljen pienentämisessä. Näitä ovat esimerkiksi vähähiilinen betoni ja asfaltti, Otsamo sanoo.

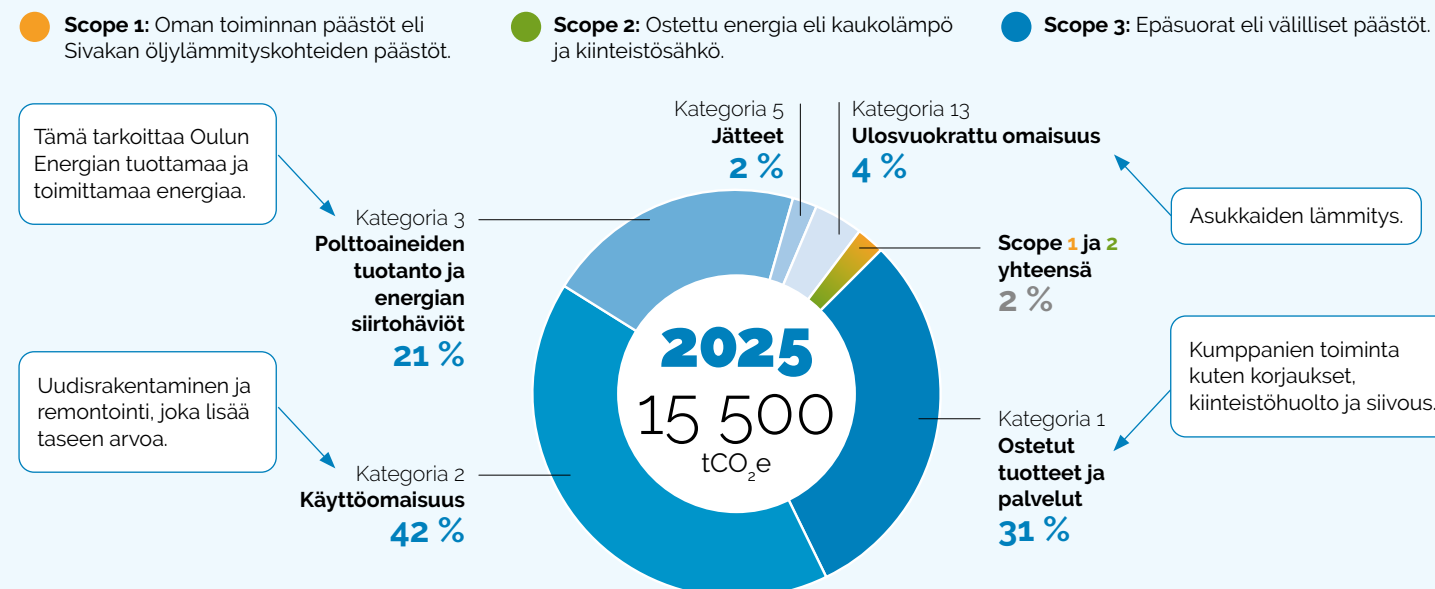
Hiilijalanjälkilaskenta on kuin tilinpäätös, jossa eurojen tilalla on hiilijalanjäljen luvut. Näin Sivakka voi tehdä vähentämistoimia järjestelmällisesti niiltä osin kuin se on yhtiön käsissä.

Lisäksi Sivakka on jo vuodesta 2017 ollut mukana vuokrataloyhtiöiden energiatehokkuussopimuksessa VAETSissa. Kuluvana vuonna alkoi uusi VAETS-kausi, joka kestää vuoteen 2035. Sen turvin konsernin energiatehokkuus on jo parantunut merkittävästi. Energiatehokkuuden parantaminen pienentää hiilijalanjäljen lisäksi myös lämmityskuluja.

Tämän vuoden aikana Sivakalla otetaan käyttöön sertifioitava energiajohtamisjärjestelmä ETJ+, joka auttaa konsernia tehostamaan energiankäyttöään ja täyttämään uuden energiatehokkuuslain velvoitteet.

– ETJ+ täydentää aikaisempia toimiamme. Energiajohtamisesta tulee vieläkin tavoitteellisempaa ja dokumentoidumpaa, Katriina Otsamo toteaa. 📌

Hiilijalanjälki tarkoittaa tuotteen, toiminnan tai palvelun aiheuttamaa ilmastokuormaa eli sitä, kuinka paljon kasvihuonekaasuja toiminnan elinkaaren aikana syntyy. Hiilijalanjälkeä mitataan muuntamalla kasvihuonekaasujen kokonaispäästöt hiilidioksidiksi kilogrammoina, kgCO₂e-lukemaksi.

Kodinkoneet uudelleenkäyttöön

Perusparannuksista ja purkukohteista kertyneitä käyttökelpoisia kodinkoneita kierrätetään Sivakalla. Käytetyt kodinkoneet tarkistetaan, huolletaan ja puhdistetaan ennen uuteen kotiin sijoittamista.

Sivakka noudattaa vastuullisuuden arvojaan uudelleenkäyttämällä kodinkoneita ja erilaisia varusteita. Näitä ovat esimerkiksi astianpesukoneet, WC-istuimet, lavuaarit, suihkusekoittimet, hanat, jääkaapit, pakastimet, kylpyhuonepeilikkaapit, postilaatit, rosteriset kynnyksilistat, LED-valot ja kiinteistöhuollon välineet, kuten kolat ja harjat. Yleisiin tiloihin kierrätetään muun muassa kerhotilojen huonekaluja, pesutupien koneita ja jätevarastojen irtaimistoa.

Asuntotarkastaja **Janne Mettovaara** kertoo, että uudelleenkäytettäviä laitteita ja varusteita sijoitetaan Sivakan vanhempiin kohteisiin.

– Vuonna 2025 meillä oli isoja peruskorjauskohteita, joista vapautui muun muassa kodinkoneita. Kaikki korjauskohteiden kodinkoneet eivät ole käyttökänsä lopussa, vaan niissä on paljon myös uudempia, käyttökelpoisia koneita ja varusteita, Mettovaara toteaa.

Puolivälinkankaan kunnostettavasta kerrostalosta ja muutamasta pienemmästä kohdesta saatiin viime vuonna kierrätettäväksi noin 90 jääkaappia tai pakastinta, 25 peili-kaappia ja yli 70 liettä.

Käyttökelpoiset laitteet viedään Sivakan kierrätysvarastolle, jossa ne tarkastetaan, huolletaan ja puhdistetaan perusteellisesti ennen uutta käyttöpaikkaa.

– Yleensä asukkaat eivät edes huomaa, onko kodinkone uusi vai kierrätetty. Asukkaat ovat tyytyväisiä, kun saavat nykyikäisemmän, energiatehokkaamman ja paremman näköisen tuotteen vanhan tilalle. Soraääniä ei ole tullut.

Kierrätystä tehdään taloudellisista syistä pääasiassa muuttojen yhteydessä. Kierrättäminen on kuitenkin Sivakalla jo arjen toimintaa, joten kierrätystuotteita käytetään myös rikkoontuneiden kodinkoneiden tilalle.

Kierrätettäville tuotteille olisi enemmänkin menekkiä kuin mitä Sivakan kierrätysvarastoon kertyy.

– Meillä on valmiudet lisätä kierrätystuotteiden uudelleenkäyttöä, jos niitä kertyisi enemmänkin. Yhteistyökumppanimme ovat jo mukana, ja heiltä saamme vinkkejä käyttökelpoisista tuotteista, jotka varaston kautta huolletaan ja toimitetaan uusiin koteihin, Janne Mettovaara toteaa. 📌

Sivakan kierrätysvarastolla hyväkuntoiset kodinkoneet ym. huolletaan ja puhdistetaan ennen kuin ne asennetaan uuteen asuntoon, kertoo asuntotarkastaja Janne Mettovaara.

Lajittelu säästää omia askeleita ja tekee yhteistä hyvää

Lajittelulla voi helpottaa omaa arkeaan. Niina Suutari antaa vinkkejä, miten pienestäkin keittiöstä löytyy tilaa kierrättämiselle. Hän kertoo myös omat niksinsä säästää luontoa ja kukkaroa.

– En jaksa rampata joka välissä jätekatoksessa. Kun lajittelen jätteet, vain biojätteitä pitää kiikuttaa säiliöihin usein. Muut jätteet tyhjennän ehkä noin kerran kuukaudessa. Lajittelu on mahdollista meistä jokaiselle. Se ei vaadi isoja tekoja, yksin asuva **Niina Suutari** muistuttaa.

Niina Suutarin lapsuudenkodissa lajiteltiin jätteitä, mutta ympäristövastuun hän ymmärsi lopullisesti opiskeluaikoina asuessaan Pohjois-Suomen opiskelija-asuntosäätiön huoneistossa.

– PSOAS oli tuolloin kierrätyksen edelläkävijä. Opiskeluaikojen oppia olen tuonut siitä lähtien omaan arkeeni.

Niina Suutari lajittelee kaikki jätteensä ja helpottaa siten arkeaan.

Pieni tilakin sopii, kun vähän värkkää

Niinan kodissa on tila kaikille jättejakeille: biojäte, metalli, paperi, lasi, muovi, pahvi ja sekajäte. Hänen keittiönsä ei ole suuri, mutta tiskipöydän alakaapista on löytynyt piilopaikka jokaiselle jakeelle.

– Kauneus ei ole pääasia. Tärkeintä on löytää paikka jokaiselle. Se onnistuu pieneenkin tilaan, hän näyttää esitellessään kaappia.

Yksinasuva ei tarvitse isoja paperipusseja. Keräämiseen sopivia pussukoita kertyy kotiin luonnostaan, esimerkiksi tyhjät jauhopussit voi ottaa uusiokäyttöön jätteitä varten.

Sivakan huoneistoissa on kaksi tai kolme jätteastiaa valmiina. Niiden lisäksi muillekin jätteille löytyy allaskaapista tilaa.

– Jos vartin jaksoa miettii, miten jätelajittelun järjestää, se on siinä. Täysihän kaapista tulee, mutta toimivan siitä kyllä saa.

Sanomalehti biojätepussiksi

Sanomalehtipaperi on erinomainen ja kestävä ruokajätteiden keräysalusta. Niina laittaa sanomalehtikäärön pohjalle kananmunakennon, joka imee biojätteen kosteuden. Tällöin pussi ei kostu ja kestää hyvin jätteiden kantamisen jätteastiaan. Sanomalehtikäärön taittelemiseen löytyy ohjeita internetistä.

Hedelmäpusset kauppaan mukaan

Niina välttää muovipusseja minimoidakseen muovin kertymistä, vaikka nekin ovat sallittuja biojätteen lajittelussa Oulussa. Ehjiä hedelmäpusseja hän kierrättää ostosreissuilla, kunnes pussit rikkoutuvat tai alkavat näyttää kulahtaneilta. Kulahtaneet pussit hän hyödyntää sekajätteen keräämiseen.

Puhtaat keitinvedet kukille

Kun Niina keittää kananmunia, hän säästää keitinveden huonekasveilleen. Kesäisin hän kerää pihan kesäkukkien kasteluun veden, joka valuu suihkuveden lämpenemistä odotellessa.

Pyykkitupa säästää vesilaskua

Pyykkitupa on Niinan elämänlaadulle mainio ratkaisu. Isokin määrä pyykkiä tulee hoidetuksi nopeasti, eikä kodin pienissä tiloissa tarvitse kuivattaa pyykkiä ja harmitella kosteuden kertymistä. Pyykkituvan käytöllä säästää myös omia euroja, koska silloin ei kerrytä huoneistokohtaista vesilaskua.

Lajittelumerkinnot selkeämmäksi

Niinan mielestä lajitteluintoa voisi lisätä, jos jätessäiliöt olisivat eri värisiä. Harmaat säiliöt, joissa jättejakeiden merkinnät ovat säiliöiden kyljessä, ovat myös hankalat.

– Miksei merkintöjä voisi laittaa kanteen, jolloin kenenkään ei tarvitse kyyristellä selvittääkseen, mikä on muoville, mikä paperille?

QR-koodit vieraskielisille

Niinan naapurina on vieraskielisiä asukkaita. Heille kierrättäminen voi olla vaikeaa, koska he eivät välttämättä ymmärrä suomenkielisiä ohjeita. Voisivatko isännöitsijät helpottaa tilannetta laittamalla jätekatokseen QR-koodin vieraskielisiin lajitteluohjeisiin? hän ehdottaa. 🏠

Kierto-ohjeiden verkkosivuilta löytyvät lajitteluohjeet usealla kielellä. Sivulta voi tulostaa lajittelujulisteen jätekatoksiin. kiertokaari.fi/in-english/

”Jos jokainen meistä lajittelisi, tekisimme isosti hyvää meille kaikille ja ympäristöllemme.”

Kun parveke ei ihan riitä

Leena Malon ja Saara Verrosen kesä kuuluu viljelypalstalla kuokkien, kitkien, kasvattaen ja kotitarveviljelystä nauttien.

Parveke voi olla oikein sopiva kesäpiha, mutta **Leena Malolle** ja **Saara Verroselle** se ei vain riitä kesästä nauttimiseen. Molemmilla on kaupungin viljelypalsta, jossa he kasvattavat muun muassa perunaa, sipulia, porkkanaa, punajuurta, retiisiä, persiljaa ja kesäkukkia. Leenalla on parvekkeellaan tomaattia ja paprikaa, Saaralla tomaatti ja kesäkurpitsa ovat päässeet avomaalle, harsojen suojaan.

Mitenkään vakavaa hyötykasviljelyä ei kummallekaan ole. Jos satoa ei tule, sitä ei tule. Ei sitä jäädä suremaan, ainahan voi yrittää uudelleen tai keksiä jotain uutta ensi vuonna. Kesäkukat kuuluvat luonnollisesti palstoille, mutta pääosassa ovat hyötykasvit, joista loppukesästä pääsee nauttimaan parhaimmillaan eli suoraa penkistä.

– Itse kasvatettu maistuu hyvältä. Tässä maassa erityisesti persiljan ja tillin vahva aromi on todellakin parempi kuin kaupan tuotteissa, Saara Verrosen sanoo Hietasaaren Viherkujan palstallaan.

Molemmilla on 10 x 10 metrin palsta. Se on ihan sopivan kokoinen. Saaralla on ollut palsta Hietasaareissa jo vuosia, Viherkujalla hän on viihtynyt neljä vuotta. Leenalle viljely on uudempi juttu. Viime kevät oli hänelle ensimmäinen Mustansuon pellolla. Sitä ennen hän tyytyi kerrostalopihansa viljelylaatikoihin ja parvekeviljelyyn.

Viime kevät oli kylmä ja alkukesä sateinen. Itäminen oli hidasta, märkyyskin vai-

vasi. Mutta silti porkkanat ja tillit pinnistivät pintaan.

– Eipä tarvinnut kastella. Loppukesä olikin sitten kastelemissa pitkän helteen takia, Leena Malo kertoi.

Kitkemistä päivittäin

Leena pyöräilee kahden kilometrin matkan Mustansuon palstalle lähes päivittäin.

Aamuvirkkuna hän on useimmiten ensimmäinen palstalla möyhentäjä. Asukaslehden vierailijoiden käydessä takana oli kahden viikon lomareissu, joten rikkakasvit olivat ryöpsähtäneet.

– Kitkemistä riittää, juolavehneä on ylettömästi ja aika syväjuurisista ovat kaikki nypittävät. Kesä tässä vierähtää kivasti. Kokeneemmat sanovat, että jos kolme vuotta jaksaa nyhtää, rikkakasvien määrä vähenee selvästi, Leena sanoo toiveikkaana.

Mustansuon peltoa ympäröi puusto, mutta se ei varjosta palstaa. Alkukesästä fasaanit huutelevat kauempana pellolla. Mustasaaren palsta-alue oli viime kesänä käytössä ensimmäistä vuotta, joten tekemistä riitti. Mutta maaperä on muhevaa, pulleat kastemadot ovat siitä varma merkki.

– Linnut ovat oman osansa sipuleista vieneet, mutta on siinä minulle riittävästi jäljellä. Perunoista yhden rivin kylvin jo toukokuun lopussa ja ihan väärän kuunkierron aikaan. Toisen rivin istutin kaksi viikkoa myöhemmin. Tasakasvuisia ovat, katsotaan nyt, kumpi tuottaa paremmin pinnan alle.

Viime kesänä Leena Malo viljeli ensimmäistä kesää Mustansuon palstalla.

Erilaiset kokeilut ovat yksi osa hyötyviljelyn viehätystä. Onnistuu tai ei, tulipahan kokeiltua.

– Koetan vain pitää kasvustot hengissä ja sitä kautta tästä saa jotain napsittavaksi. Se riittää, säilöttävää en odota, kun ei ole säilytystilojakaan.

Leena aikoo vuokrata saman yksivuotisen palstan ensi vuonna ja sitä seuraavanaakin. Niin kauan kuin terveyttä riittää.

– Minulla ei ole tuolia, enkä kuljeta mukana muuta kuin vesipullon. Tulen tänne aina kun voin, kitken ja huollan ja sitten lähdän. En tee pitkiä päiviä, enkä ota tästä urakkaa, Leena tuumasi.

Satoakin kertyi

Toimitus tapasi Leena Malon ja Saara Verrosen viime kesänä heinäkuun alussa. Sääolot eivät olleet viime kesänä lempeimmät, sillä heinäkuussa koettiin vielä pitkä hellejakso. Leena kertoo, että perunoita ja porkkanoita tuli mukavasti, sipulia kasvoi omiksi tarpeiksi, Kehäkukkaa hän poimi vielä syyskuussa. Saarallakin kesäkukat kasvoivat hyvin, samoin punasipulit. Porkkanoita Saara sai kohtalaisesti. Ensimmäistä kertaa viljellystä palsternakasta satoa riitti pitkälle syksyyn.

Saara Verroselle kylyminen ja kitkeminen on tuttua, mutta tekemisen ohessa hän osaa myös oleilla "kesäpaikassaan".

Viherkujalla harsojen alla

Saara Verrosella on pitempi kokemus viljelystä. Kuvien perusteella hän toteaa, että heinäkuun puolivälissä viime kesänä kasvu oli samassa mitassa kuin muutama vuosi aiemmin juhannuksen tietämissä.

– Toki tein isoimman osan kylyvöistä vasta juhannusviikolla, ja sää nyt on mitä on. Koska kasvu on ollut hidasta, pidän penkkejä yhä harson alla. Aurinko paistaa palstalle aina, silloin kun paistaa. Kyllä täältä vielä satoa saa, Saara vakuutti vuosi sitten heinäkuussa.

Hietasaaren Viherkuja raivattiin metsään ja pohjaksi tuotiin lājāpäin kompostimultaa.

– Sanoivat, ettei tarvitse maata lannoittaa, mutta laitoinhan minä vähän. Ihan ylisuuria punajuuria silloin ensimmäisenä vuonna sain, hän nauraa.

Kitkeminen on Hietasaarella helppoa, kun maa on pehmeää eikä rikkoja tarvitse torjua hampaat irvessä.

– Kaupunki tuo vettä säiliöihin, mutta olen minä sitä joutunut kotoakin raahamaan kuivina kesinä.

Saara käy aina, kun ei sade estä. Kitkeminen vähenee loppukesää kohti, joten aikaa jää vain oleiluunkin.

– Minulla on aina kahvia mukana. Istun ja vain nautin kupillisen verran. Tämä on se kerrostaloasukkaan kesäpaikka.

Viljelyssä hän menee aina hyöty edellä, mutta kesäkukkiakin pitää vähän olla: ruiskaunokkia, kehäkukkaa ja samettiruusuja, jotka suojelevat kasvustoja kirvoilta.

Saara on näkevinään jäniksen papanoita palstallaan. Ei niitä ennen ole näkynyt, toivottavasti niistä ei tule riesaa. Harsot onneksi suojaavat ahnailta jäniksiltäkin.

Edullista ja hyödyllistä

Leena ja Saara suosittelivat palstaviljelyä kaikille. Kallistakaan ei palstan hankkiminen ole. Yhden kesän vuokra on tänä vuonna 24,60 euroa.

Palstalla saa hyötyliikuntaa ja loppukesällä pääsee napsimaan makoisia, itse tuotettuja vihanneksia ja juureksia. Uusille kotitarveviljelijöille on tilaa niin Mustasuolla kuin Viherkujallakin.

Kaupunki kyntää palstat syksyllä sadonkorjuun jälkeen ja karhitsee palstat keväällä viljelijöille valmiiksi.

Kukapa viljelijä ei jo kesän aikana tekisi uusia suunnitelmia. Leena miettii kaalien kasvattamista taimista, Saara aikoo lisätä yrttien määrää palstallaan. Aina pitää viritellä jotain uutta, tänäkin kesänä. 🏠

Kahdeksan palsta-aluetta

Oulun kaupungilla on kahdeksan viljelypalsta-aluetta. Ne sijaitsevat Hiiosessa, Juuruksella, Karinkannassa, Kaakkurissa, Kuivasjärvellä, Saarelansaaressa, Mustasuolla ja Hietasaarella. Viljelypalstoja vuokrataan pääosin yhdeksi kesäksi, mutta myös monivuotisia palstoja löytyy.

Saman yksivuotisen palstan voi varata uudelleen käyttöönsä kaupungin varausjärjestelmän kautta maaliskuun lopusta toukokuun alkuun. Vapaana olevia palstoja voi vuokrata 4.5.2026 alkaen.

LÄHDE: ouka.fi/palstaviljely

Kilpailu

Suunnittele Sivakalle pyyhekuosi!

Sivakka järjestää avoimen suunnittelukilpailun, jossa etsitään uutta ja inspiroivaa kuosia pikkupyyhkeeseen. Kilpailu on avoin kaikille. Voit osallistua, olitpa sitten koululainen, ammattilainen, opiskelija tai innokas harrastaja. Anna mielikuvituksesi lentää ja luo kuosi, joka tekee arjesta hieman kauniimpaa. Voittajakuosi pääsee toteutukseen Jokipiin Pellavan kutomaan pyyhkeeseen.

Ohjeet osallistumiseen:

- Kudottu pikkupyyhe on kooltaan 45 x 55 cm. Sitä voi käyttää keittiö-/käsipyyhkeenä tai peflettinä.
- Pyyhkeeseen kudottavan kuvan leveys on 438 mm ja korkeus 600 mm. Huomioi nämä mittasuhteet kuosin suunnittelussa.
- Kudontaan soveltuva kuosi on selkeä eikä sisällä liikaa pieniä yksityiskohtia tai liian ohutta viivaa.
- Myös väriä voi käyttää, mutta huomioithan, että lopputuote on kaksivärinen, joten kuosista on voitava tehdä mustavalkoinen malli.

Aiheohjeistus:

Aiheen pitää liittyä asumiseen, arkeen tai sivakkalaisuuteen.

Osallistu kilpailuun lähettämällä kuosi-ideasi 30.6.2026 mennessä

joko kuvana tai pdf-muodossa osoitteeseen asukastoiminta@sivakka.fi. Voit osallistua kilpailuun useammallakin kuosi-idealla.

Tartu rohkeasti tilaisuuteen ja suunnittele oma ehdotuksesi. Tässähän voi käydä niinkin, että sinun kuosi-ideasi päätyy ilahduttamaan ihmisiä pyyhkeen muodossa!

Suunnittelukisaan osallistuneiden kesken arvotaan 3 kappaletta 30 € S-ryhmän lahjakorttia.

KUVA: JOKIPIIN PELLAVA

Sivakalle uusi hallitus

Sivakan hallitus luotsaa yhtymää ja puolustaa vuokra-asumisen monipuolisuutta. Sivakan hallitus uudistui uuden vaalikauden sopimusten pohjalta.

Oulun kaupungin omistamien yhtiöiden hallitukset valitaan vuosittain tytäryhtiöiden yhtiökokouksessa. Pääsääntöisesti kukin kaupungin edustajista toimii vaalikauden kerrallaan hallitustehtävässään.

Sivakan hallitukseen valitaan viisi luottamushenkilöä tai asiantuntijaa. Puolueiden kunnallisjärjestöt valitsevat ehdokkaat yh-

teisesti tekemänsä poliittisen sopimuksen pohjalta. Tämä sopimus uudistuu uuden kuntavaalituloksen mukaiseksi. Kunnallisjärjestöjen esitykset käsitellään Oulun kaupungin hallituksen konsernijaostossa. Jaoston esitys on yhtiökokouksen valintojen pohjana.

Kaupungin edustajien lisäksi hallituksessa on kolme asukasjäsentä. Asukkaiden ehdotukset sopivista jäsenistä käsittelee yhteistyötoimikunta, joka tekee lopullisen ehdotuksen asukasjäsenistä yhtiökokoukselle.

Sivakan yhtiökokous pidettiin 16. huhtikuuta. Hallitukseen tuli neljä uutta jäsentä. Asukasjäsenet olivat myös mukana edellisessä hallituksessa.

Kerro lyhyesti taustastasi.

Mitkä asiat koet itsellesi tärkeimmäksi Sivakan päättäjänä?

Miten turvataan monipuolinen ja kohtuuhintainen vuokra-asuminen Oulussa?

MIKÄ HÄRKÖNEN
puheenjohtaja

Olen 53-vuotias yrittäjä. Toimin Sivakan hallituksen uutena puheenjohtajana asiantuntijan roolissa. Lisäksi olen Oulun Energian hallituksen puheenjohtaja sekä Neova Oy:n hallintoneuvoston varapuheenjohtaja.

Koen tärkeäksi, että toimimme sosiaalisesti, taloudellisesti ja ekologisesti vastuullisella tavalla sekä asiakaslähtöisesti, Sivakan perustehtävästä käsin.

Kaupungistuminen jatkuu, joten Sivakalla tulee olla monipuolinen tarjonta eri ikäisistä ja kokoisista asunnoista. Tämä voidaan turvata monimuotoisella ja riittävällä asuntotuotannolla. Yksi tärkeimmistä keinoista hillitä asumisen kustannuksia on rakentaa sinne, missä on kysyntää.

HANNE-MARI JUNTUNEN (kok.)

Toimin edellisen hallituskauden loppupuolen Sivakan hallituksen puheenjohtajana. Sitä ennen olen ollut Oulun kaupungilla niin yhdyskuntalautakunnan kuin kaupungin hallituksenkin jäsenenä. Koulutukseltani olen oikeustieteen maisteri ja työskennellyt valmistumisen jälkeen juristin tehtävissä lähes neljän vuoden ajan.

Sivakan päättäjänä koen tärkeimmäksi tehtäväkseni varmistaa, että Sivakka toteuttaa sille omistajaohjauksen kautta annettuja tehtäviä mahdollisimman tehokkaasti ja luotettavasti. Sivakan tulee olla asiakkaille sekä muille yhteistyötahoille helposti lähestyttävä ja avoin organisaatio.

Monipuolisen ja kohtuuhintaisen vuokra-asumisen turvaamiseksi Sivakan täytyy toimia ennakkoisesti ja yhteistyössä muiden tahojen kanssa. Korjausvelka ei saa paisua liian suureksi ja investoinnit esimerkiksi energiatehokkaisiin sekä kestäviin rakennus- ja korjausmateriaaleihin hillitsevät kustannuskehitystä. Asuntoja suunniteltaessa tulee ottaa huomioon asukkaiden erilaiset elämänvaiheet ja tarpeet. Trendien tai kysyntäpiikkien sijaan meidän tulee seurata pitkän aikavälin kehitystä, jotta voimme tarjota mielekkäitä asumisvaihtoehtoja erilaisille ihmisille.

MATTI LÄÄKKÖ (kesk.)

Olen 54-vuotias rakennusalan diplomi-insinööri Oulunsalosta. Työskentelen AFRY:n konsulttina teollisuusrakentamisessa. Olen suorittanut hyväksytyt hallituksen jäsen (HHJ) -tutkinnot. Olen toiminut neljä vuotta Oulun Pysäköinti Oy:n hallituksen varapuheenjohtajana. Harrastan rysäkalastamista ja kasvatan lampaita.

Sivakka hallinnoi noin 10 prosenttia Oulun asuntokannasta. Minusta on tärkeää, että ensisijaisesti korjataan ja toissijaisesti rakennetaan uutta. Korjaaminen on aina halvempaa kuin uuden rakentaminen. Jos vanhassa rakennuksessa on perustus ja betonirunko kunnossa, kannattaa korjata. Korjausrakentamisella voidaan hallita kustannuksia. Sivakalla rakentamisen balanssi on hyvä: tänäkin vuonna valmistuu paljon uusia asuntoja, mutta myös kunnostettuja koteja.

Toivon, että voin vaikuttaa siihen, että yhtiö käyttäisi rakennuttamisessaan paikallisia yrityksiä. Sivakka voisi helpottaa yhteisvastuullisesti rakennusalan vaikeaa tilannetta tekemällä paljon puitesopimuksia ja pilkkomalla kilpailutuksia niin pieniksi osiksi, että yhden ja kahden henkilön yrityksetkin voisivat niihin osallistua.

TARJA NÄRHI (sd.)

Olen avoimalakanen oululainen. Asun Toppilansaareissa mieheni Pekan kanssa. Olen ammatiltani ratkaisukeskeinen työnohjaaja. Suurimman osan työelämästä olen tehnyt teollisuuden toimihenkilönä henkilöstöhallinnossa kehittämis- ja koulutustehtävissä.

Olen saanut kokemusta päätöksentekoon ja hallitustyöhön kunnallisissa luottamustehtävissä tarkastuslautakunnan jäsenenä sekä yhdistystoiminnassa.

Tarkastuslautakunta teki 2024 arvioinnin, onko Sivakka-konserni saavuttanut kaupunginvaltuuston asettamat tavoitteet vuosina 2022–2024. Arvioinnin tulos oli, että tavoitteet olivat toteutuneet hyvin. Talouden mittarit olivat osaltaan jopa paremmalla tasolla kuin muiden kaupunkien vastaavien yhtiöiden. Tämä arviointi sai minut kiinnostumaan Sivakan hallituksen jäsenyydestä. Koen tärkeänä, että Sivakka jatkaa hyvää toimintaansa ja tarjoaa edelleen kohtuuhintaisia asuinta asiakaslähtöisesti Oulun kaupungissa.

Kohtuuhintaisuus toteutuu hyvällä yhteistyöllä eri toimijoiden kanssa. Ensisijaisesti toiminnan tulee olla taloudellisesti kannattavaa ja kilpailukykyistä.

MATTI VÄHÄNEN (vas.)

Olen 44-vuotias mediatekniikan insinööri. Viimeksi olen asunut vuokralla opiskeluaikoina, tuolloin lähdin mukaan järjestötoimintaan. Edellisen ja samalla ensimmäisen nelivuotiskauden toimin Oulun Satama Oy:n hallituksessa.

Koen tärkeänä, että Sivakka on jatkossakin arvostettu ja haluttu vuokranantaja. Vuokra-asuntoja ei pidä ajatella rahasampoina, vaan ihmisten koteina, ja siksi niiden tulee olla viihtyisiä ja tarkoituksenmukaisia. Asunto on asukkaalleen merkittävin menoerä, eikä se saisi viedä leijonanosaa asukkaiden tuloista. Asukkaat tuntevat asuntonsa parhaiten ja heidän ääntään tulee kuulla.

Sivakalla on paljon asuntoja ja aina jossain on asuntoja remontoitavana. Uusia asuntoja tulee rakentaa vastaamaan parhaiten asukkaiden tarpeita. Pitämällä vuokrataso kohtuullisena pysyy myös muiden vuokranantajien hinnat maltillisina. Tavoitteenani on, että Sivakka on entistä parempi vuokranantaja. Odotan innolla kauden pääsevän kunnolla käyntiin.

MIKA KAUPPINEN
(asukasjäsen)

Minulla alkaa Sivakan hallituksessa yhdeksäs vuosi asukasedustajana. Olen ollut asukkaita edustavan yhteistyötoimikunnan puheenjohtaja kaksi vuotta ja jäsen 11 vuotta. Muutin Sivakan vuokra-asuntoon vuonna 2002, ja olen siitä asti ollut myös oman asuinympäristöni asukastoimija. Työskentelen ravintola-alalla ja tuotan ict-tukipalveluita pienyrityksille ja yksityishenkilöille.

Hallituksessa koen todella tärkeäksi, että Sivakan toiminta jatkuu ympäristöllisesti, sosiaalisesti ja taloudellisesti vastuullisena. Tämä työ ei ole koskaan valmista ja hallituksen tehtävä on luoda isoja linjauksia tulevaisuuteen. Yhtiön toiminnan pitää olla läpinäkyvää ja asukkaita herkällä korvalla kuuntelevaa ja mahdollisuuksien mukaan myös asukkaita osallistavaa. Minulle tärkeää on myös asukastoiminnan kehittäminen ja sitä kautta yhteisöllisyyden lisääminen. Toivoisin, että yhteistyötoimikuntaan saataisiin mahdollisimman laajasti kiinteistöjen asukkaita ideoita, jolloin asukastoiminta voisi laajeta koskemaan koko yhtiötä.

Sivakan omistajan, Oulun kaupungin tontti- ja kaavoituspolitiikka edistävät kohtuuhintaista asuntorakentamista. Kun Varke-tuet ja avustukset (entinen Ara) vähenevät, rahoitukseen on kiinnitettävä uudenlaista huomiota. Sivakka pyrkii noudattamaan omistajansa tahtotilaa turvataksaan riittävän ja jatkuvan vuokra-asuntotuotannon. Meidän on myös pidettävä huolta, että asuntotarjonta on monimuotoista ja kaikkia väestöryhmiä palvelevaa.

LEA SILVEKOSKI
(asukasjäsen)

Olen 57-vuotias Lea Silvekoski ja Kiilankatu 5:n asukastoiminnan yhdyshenkilö vuodesta 2021. Yhteistyötoimikuntaan tulin mukaan seuraavana vuonna. Sivakan hallitukseen pääsin helmikuussa 2025. Aiemmillä vuokranantajalla toimin asukastoimijana paikallisesti 20 vuotta ja koko Suomen osalta 10 vuotta asukashallituksen varapuheenjohtajana.

Tärkeintä hallitustyöskentelyssä on saada asukkaiden ääni kuuluville päätöksenteossa. Asukkaat haluavat kohtuuhintaista, turvallista ja viihtyisää asumista. Tämä turvataan suunnitelman mukaisella taloudenhoidolla sekä pitkäjänteisellä korjaus- ja rakentamissuunnittelulla.

Vastuullisuus on tärkeä osa sivakkalaista toimintaympäristöä. Tämä huomioidaan kaikessa päätöksenteossa. Pitää pystyä kohtaamaan erilaisia yhteiskunnallisia muutoksia ja hakea ratkaisuja niihin vastaamiseksi. Taloudelliset kiristyksiset tuovat haasteita niin Sivakalle kuin sen asukkaillekin. Asumisneuvonta on tärkeä osa toimintaa, ja se on säilytettävä.

MINNA TARKIAINEN
(asukasjäsen)

Olen 40-vuotias, yhden täysi-ikäisen tytön äiti. Olen lukenut kuva-artsaaniksi ja tekniseksi suunnittelijaksi (korjausrakentaminen, 3D suunnittelu). Olen myös työssä oppinut asiakaspalvelija/kassamyymä. Olen työskennellyt myös teollisuusrakentamisessa suunnittelupuolella.

Aloitin matkani hallitukseen alkamalla ensin oman kiinteistön yhdyshenkilöksi, siitä yhteistyötoimikuntaan 2025 ja lopulta hallitukseen vielä samana vuonna. Kerkesin vuoden verran olla Sivakan hallituksen asukasjäsen. Nyt tulin uudelleen valituksi.

Tärkeimmiksi asioiksi Sivakan hallituksessa koen kestävän kehityksen, yhdenvertaisuuden, avoimuuden, sosiaalisen osallistamisen ja asukkaiden arvostamisen. Haluan ylläpitää ja kehittää Sivakkaa sekä yhtiönä että työn- ja vuokranantajana.

Monipuolisen ja kohtuuhintaisen vuokra-asumisen turvaamisessa olennaista on, että kohtuuhintaiset asunnot suunnataan ensin pienituloisille ja välittömässä asunnon tarpeessa oleville. ARA-asuntojen (nykyisin Varke) tarjontaa on ylläpidettävä ja kasvatettava kysynnän ja resurssien mukaan.

Monipuolisesti asukastapahtumia

Sivakan teemavuoden mukaisesti kuluva vuosi sisältää lukuisia kulttuuritapahtumia Oulussa ja ennen kaikkea asukkaiden omissa ympäristöissä. Innostuisitko toteuttamaan sellaisen omissa kiinteistöissäsi?

Oulun kulttuuripääkaupunkivuoden aikana ei tuki unohdeta myöskään tuttuja ja perinteisiä asukastapahtumia. Alkuvuoden aikana on ehditty jo joogata, tanssia, nauttia useista uutuselokuvista Starissa ja lasketella Ruskotunturilla.

Asukastapahtumat 2026

Vuoden aikana on luvassa tapahtumia ja kursseja asukkaillemme. Tilaa uutiskirje osoitteesta uutiskirje.sivakka.fi ja saat tiedot tulevista tapahtumista ja ilmoittautumisajankohdista. Tapahtumien tiedot päivittyvät kotisivuillemme. Tapahtumat ovat ainoastaan Sivakan asukkaille.

Katso tarkemmat tiedot uutiskirjeestä ja kotisivuilta!

Kalat uivat ruokapöytään

Rikas ja monipuolinen kalojen käyttö on aina kuulunut Oulun seudun ruokakulttuuriin. Nykykeittiössä kokataan herkullista ja edullista tomaattista silakkavuokaa.

Meren läheisyys ja monipuolinen kalakanta ovat taanneet Oulun seudun asukkaille jo satojen vuosien ajan mahdollisuuden ympärivuotiseen kalojen käyttöön. Kalastus on ollut suosittu harrastus, ja kalaruoat ovatkin kuuluneet kaikkien yhteiskuntaluokkien lautaselle.

Oulussa erityisesti lohta ja silakkaa on pyydetty merestä ympäri vuoden. Rannikon tärkeä talouskala on ollut myös siika. Näiden lisäksi syksyisin on pyydetty merimuikkua eli maivaa, ja kevätsaaliiseen puolestaan ovat kuuluneet hauki ja ahven. Lisäksi syyskesällä ja syksyllä on syöty rapuja ja nahkiaisia. Myös eri kalojen mätejä on käytetty runsaasti.

Nykyään suurin osa ruokakaloista hankitaan kaupoista, ja tällöin esimerkiksi silakoiden saalistusajat määrittävät saatavuutta. Rannikko mahdollistaa kuitenkin oululaisille monella tapaa paremmat kalavalikoimat kuin monilla sisämaassa asuvilla on. Käyttäkäämme tätä mahdollisuutta monipuolisesti testaamalla myös uusia reseptejä.

Tomaattinen silakkavuoka (4–5 annosta)

600 g silakkafileitä
½ tl suolaa
¾ tl valkopippuria
1 dl tilliä hienonnettuna

Kastike
2 dl ruokakermaa
½ dl tomaattipyreetä
1 rkl sokeria
2 tl valkoviinietikkaa
vajaa ½ tl suolaa

Päälle
½ dl kapriksia

Levitä silakkafileet leikkuulaudalle tai voipaperille nahkapuoli alaspäin. Ripottele fileille suolaa, valkopippuria ja hienonnettua tilliä. Kääri kalat pyrstöpäästä alkaen rullalle ja lado rullat pystyyn voideltuun uunivuokaan vieri viereen.

Sekoita kulhossa kastikkeen ainekset keskenään ja kaada tasaisesti silakoiden päälle. Kypsennä 175-asteisessa uunissa puoli tuntia. Peitä vuoka foliolla ja jatka kypsentämistä vielä puoli tuntia.

Viimeistele vuoka kapriksilla. Tarjoa keitettyjen perunoiden tai perunasoseen sekä ruisleivän kanssa.

Vinkki!

Jos silakoita jää yli, niin ne maistuvat kylminä taivaallisilta ruisleivän päällä.

! Check information about upcoming resident events in the newsletter or on Sivakka's website.

Culture in All Its Diversity

Throughout this year, *Asukas* magazine will showcase the vibrant cultural life of Oulu in a diverse and resident-focused way. In true Sivakka spirit, we are celebrating Oulu's year as a European Capital of Culture in 2026.

In this issue, we highlight local residents whose passions bring culture to life: a musical theatre enthusiast and a photography hobbyist who captures the unique atmosphere of the city through their lens.

To launch Sivakka's cultural theme year, the editorial team joined residents aboard a sauna raft on a frosty day in February. The combination of a steaming hot sauna and invigorating ice swimming drew dozens of residents to enjoy the winter day together in high spirits.

Residents have also had the opportunity to explore the costume department at Oulu Theatre and hear from a costume professional about how the theatre's stunning and visually striking outfits are created in its very own sewing workshop.

Page 4–11

Samuli Penttilä, urban photography is a way to relax, get outdoors and relieve stress.

Jussi Puuperä (bass) plays, sings, and acts in the music theatre *Musteria*.

Tapani (left) and Eemeli Hietanen took a dip in an ice hole while enjoying the sauna.

Anne Roth from Oulu Theatre explained how the Tin Man's costume for *The Wizard of Oz* was created.

Sivakka Introduces a Carbon Roadmap

Sivakka has been improving its energy efficiency for years, but this year its actions and monitoring processes will become even more systematic. As energy efficiency improves, the company's carbon footprint will decrease as well.

A carbon roadmap is a strategic plan for reducing carbon emissions in a structured and measurable way. In residential buildings, the carbon footprint is largely generated through energy consumption. During the spring, Sivakka's board will review the company's carbon roadmap, outlining concrete measures aimed at reducing emissions over the next ten years.

Sivakka's owner, the City of Oulu, requires its subsidiary companies to improve energy efficiency, reduce carbon emissions, and promote the principles of the circular economy.

– The built environment accounts for 30 to 40 percent of the total carbon footprint, says sustainability manager **Katriina Otsamo**.

According to Otsamo, the real estate sector still has significant opportunities to reduce its climate impact.

– The task is substantial, but the actions we take to reduce our carbon footprint truly matter, she emphasizes.

Since 2017, Sivakka has participated in the VAETS, an energy efficiency agreement for rental housing companies. Through this programme, the group has already made significant progress in improving energy efficiency. In addition to reducing emissions, improved efficiency also lowers heating costs.

This year, Sivakka will introduce the certifiable ETJ+ energy management system, which will help the company optimise its energy use and meet the requirements of Finland's new energy efficiency legislation.

Page 16

Allotment Gardening Offers a Chance to Get Your Hands in the Soil

Would you like to try urban gardening? City of Oulu offers eight allotment garden areas across the city, giving residents the opportunity to enjoy growing their own plants and produce close to home.

Rental plots are available in Hiironen, Juurus, Karinkanta, Kaakkuri, Kuivasjärvi, Saarelansaari, Mustasuo and Hietasaari. Most plots are rented for one summer season, although some multi-year plots are also available.

Available plots can be rented starting from 4 May 2026, with this year's rental fee set at €24.60.

In this issue of *Asukas* magazine, we share how urban gardening inspired Leena and Saara last summer. Both women spent sunny days tending their 10 x 10 metre rental plot, where they grew root vegetables, greens, salads and other edible plants.

There is naturally plenty of weeding and watering involved, but the work is rewarded by the pleasure of summer days outdoors and the satisfaction of harvesting your own produce.

Flowers also have their place in the garden, adding beauty and colour to the plot. For Saara, the allotment is not only about gardening but also about slowing down and enjoying the surrounding nature.

– I always bring coffee with me. I sit down and simply enjoy one cup. This is a summer retreat for those of us living in apartment buildings.

MORE INFORMATION is available from ouka.fi/en/allotment-gardening

Page 20–22

Sivakka

Sivakkapäivä

torstaina 21.5. klo 13–17

Tuirassa, Kalliotie 5 ja 7 sekä
Elokuvateatteri Star

Tarjolla hernekeittoa,
grillimakkaraa, munkkikahvit ja mehua.

OHJELMA

Poniajelua klo 14.30–16.30

Trubaduuri Vesa Nurminen klo 13 ja klo 15

Pellet Nelli ja Niilo

Mahdollisuus tehdä alkusammutusharjoituksia

Asuntoesittelyjä

Potna-Pekka kyyditsee alueella

Tapahtuma
on kaikille
avoin ja
maksuton.

VUOLLE

NAAPURUUSVIIKKO @ SIVAKKAPÄIVÄT
21.5.2026, TUIRA

OHJELMASSA NAAPURUUSTANSSIT, NAAPURUUSBINGO JA PALJON MUUTA!

Katso koko viikon ohjelma: www.vuolleoulu.fi/naapuruusviikko

